

“Vanst... In twee woorden ? ... dt ? ...”

Hoe dikwijls hebben we dat al gehoord. Onze naam wordt inderdaad in een zeer groot aantal varianten geschreven. En niemand die kan zeggen hoe het nu eigenlijk moet? ...Wees gerust, het 'moet' helemaal niet! De **d**, de **t** of de **dt**, of de **steen** of de **stee** doen er echt niet toe, want ze zijn niets anders dan grillen of onnauwkeurigheden van plaatselijke ambtenaren van weleer.

En over die **van** mag je ook niet vallen ... Er bestaat wel ergens een doopregister waarin duidelijk over Steelant gesproken wordt. In de huwelijksakte heet die persoon dan Van Steenland, en op het bidprentje vind je Vansteelantdt staan (of zoiets). Overigens werden naamgenoten van enige sociale of politieke betekenis in vorige eeuwen niet zelden (à la française) '**de** Steelan(d)t' genoemd ... Het kan dus ongeveer zo: **(de/{v/V}an){-s/S}tee(n)lan{(d)/(t)}** ...

Besluit: Vandaag moet een naam administratief absoluut in orde zijn (denk maar aan getuigschriften, diploma's), maar vroeger nam men het niet zo nauw. In feite heeft dat niets te zien met de kern van de zaak, namelijk dat we allemaal van dezelfde voorouders afstammen, dat we allemaal **familie** zijn.